

Lovforslag nr. L 173. Fremsat den 8. februar 1995 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Beskatning af ansattes tjeneste- og lejeboliger)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 851 af 30. september 1994, som senest ændret ved lov nr. 1128 af 21. december 1994, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 3-6« til: »stk. 3-9«.

2. I § 16, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-9«.

3. I § 16 indsættes som stk. 7-9:

»Stk. 7. Den skattepligtige værdi efter stk. 3 af en helårsbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bebo under ansættelsen og til at fraflytte ved ansættelses ophør, herunder i forbindelse med forflyttelse (tjenestebolig), nedsættes med 30 pct. Den skattepligtige værdi af en sådan helårsbolig efter nedsættelse efter 1. pkt. kan dog højst sættes til et maksimumsbeløb, der beregnes som 15 pct. af den ansattes faste pengeløn for den tilsvarende periode fra den pågældende

arbejdsgiver. Maksimumsbeløbet skal dog mindst beregnes som 15 pct. af 160.000 kr. Er boligen kun til rådighed en del af året, nedsættes de 160.000 kr., svarende til det antal hele måneder, hvori boligen ikke har været til rådighed. Den skattepligtige værdi nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten.

Stk. 8. Den skattepligtige værdi efter stk. 3 af en helårsbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, og som den ansatte har pligt til at fraflytte ved ansættelses ophør, men ikke pligt til at bebo under ansættelsen (lejebolig), nedsættes med 10 pct. Den skattepligtige værdi efter 1. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten.

Stk. 9. Stk. 7 og 8 omfatter ikke boliger, der er stillet til rådighed som led i et ansættelsesforhold, hvis den ansatte er direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform.«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra og med indkomståret 1994.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I forbindelse med skatteomlægningerne i sommeren 1993 blev der med virkning fra 1. januar 1994 vedtaget nye regler for beskatning af personalegoder. Der blev i ligningslovens § 16 indsat en ny bestemmelse, hvorefter personalegoder skal værdiansættes til markedsværdien i stedet for som tidligere til værdien for den enkelte modtager.

Der blev endvidere indført særlige regler for værdiansættelsen af biler, sommerboliger og lystbåde, der stilles til rådighed for ansatte.

For så vidt angår helårsboliger, der stilles til rådighed for ansatte, blev der ikke indført særlige regler. Rådigheden over disse helårsboliger værdiansættes således efter den generelle bestemmelse for personalegoder, dvs. ud fra boligernes markedsløje.

Ved den skattemæssige værdiansættelse efter markedsværdiprincippet er det uden betydning, om den ansatte har pligt til at bo den pågældende bolig (tjenestebolig) eller pligt til at fraflytte boligen i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør (lejebolig).

Det foreslås, at reglerne for den skattemæssige værdiansættelse af helårsboliger ændres, således at der ved værdiansættelsen tages hensyn til de ovennævnte særlige pligter, der påhviler ansatte med tjenesteboliger eller andre boliger, der stilles til rådighed af en arbejdsgiver.

Ifølge regler og aftaler i henhold til tjenestemandsløven gives der nedslag ved fastsættelsen af huslejen for tjenestemænd, der af arbejdsgiveren får stillet en tjenestebolig til rådighed, eller af arbejdsgiveren får adgang til at leje en bolig. Nedslagene er en følge af pligten til at bo boligen under tjenesten og pligten til at fraflytte boligen ved tjenestens ophør.

De foreslåede regler er således udtryk for, at den skattemæssige værdiansættelse af rådigheden over en bolig, hvor den ansatte har bolig- eller fraflytningspligt, tilpasses de regler, der gælder for tjenestemænds huslejefastsættelse. Sidstnævnte regler er bl.a. udformet under hensyntagen til, at en boligpligt

ikke giver den ansatte mulighed for at vælge sin bolig ud fra ønsker, behov og økonomisk formåen.

De foreslåede regler medfører, at ansatte med tjenesteboliger ikke vil blive beskattet af boligerne, hvis de ansattes husleje mindst udgør 70 pct. af boligernes markedsløje eller mindst 15 pct. af den ansattes faste pengeløn.

Ansatte, der ikke har pligt til at bo en bolig, men alene har pligt til ved ansættelsesforholdets ophør at fraflytte en bolig, der er stillet til rådighed af arbejdsgiveren (lejeboliger), vil efter forslaget ikke blive beskattet, hvis huslejen mindst udgør 90 pct. af markedsløjen.

De foreslåede regler vil få betydning for såvel offentligt ansatte som privat ansatte. Reglerne vil bl.a. medføre lempelser i beskatningen af boliger, der er stillet til rådighed for præster, statsamtmand, skovridere, skovfogeder, skovløbere, kost- og højskolelærere/forstandere, viceværter, fodermestre, godsforvaltere, pedeller med flere.

Det foreslås, at ansatte, f.eks. direktører, der har væsentlig indflydelse på deres egne ansættelsesvilkår, ikke omfattes af de nye regler. De pågældendes boliger vil efter forslaget fortsat skulle værdiansættes ud fra markedsværdiprincippet.

2. Gældende regler

Beskatning af personalegoder

Efter statsskattelovens § 4 er den skattepligtige samlede årsindtægter skattepligtige, hvad enten indtægterne består af penge eller formuegoder af pengeværdi.

I henhold til ligningslovens § 16, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst tilskud til telefon uden for arbejdsstedet samt vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, når godet modtages som led i et ansættelsesforhold, eller som led i en aftale om personligt arbejde i øvrigt.

Bestemmelsen blev indført i forbindelse med skatteomlægningerne i sommeren 1993. Indtil da udgjor-

de statskattelovens § 4 den eneste hjemmel til beskatning af personalegoder.

Efter ligningslovens § 16, stk. 3, fastsættes den skattepligtige værdi af goder omfattet af stk. 1 til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel (markedsværdien).

Den skattemæssige værdi af en helårsbolig

For en helårsbolig, der helt eller delvis vederlagsfrit stilles til rådighed for en ansat, indebærer dette, at der skal ske beskatning af differencen mellem den faktisk betalte leje og den leje, som boligen vil kunne indbringe ved udlejning til en udenforstående (markedsværdien).

Af bemærkningerne til lovforslag nr. L 286 fremsat den 19. maj 1993, som indeholder forslag til de gældende regler for beskatning af boliger til ansatte, fremgår, at det ved den skattemæssige værdiansættelse er uden betydning, om der er tale om en tjenestebolig, f.eks. en viceværtbolig eller lignende, eller om der er tale om en helt frivillig bolig som f.eks. en direktørbolig.

Ligningsrådet

Ligningsrådet har i medfør af skattestyrelseslovens § 13 for indkomstårene 1994 og 1995 godkendt nærmere anvisninger om, hvad ligningsmyndighederne skal forstå ved markedslejen.

Ligningsrådet har godkendt, at de ansatte kun skal beskattes, hvis der betales en leje, der ligger under de af Finansministeriet i cirkulære nr. 15 af 28. januar 1993 fastsatte satser for lejeboligbidrag + 10 pct. De af Ligningsrådets fastsatte satser fremgår af et skema.

Hvis det kan dokumenteres, at markedslejen er lavere end værdiansættelsen efter de nævnte satser, skal værdiansættelsen dog fastsættes som markedslejen.

Efter anvisningen skal beskatning ske af differencen mellem den således fastsatte lejeværdi og den faktisk betalte husleje.

Af anvisningen fremgår videre, at dersom lejeren er en direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, fastsættes værdien af rådigheden over boligen med udgangspunkt i boligens markedsleje. I disse tilfælde fastsættes værdien altid individuelt for den enkelte bolig. De nævnte skemasatser finder således ikke anvendelse.

Endelig følger det af de af Ligningsrådet godkendte anvisninger, at dersom arbejdsgiveren m.v. udover den fri bolig også betaler for udgifter, der normalt

afholdes af lejeren, f.eks. el, varme m.v., skal betalingen herfor beskattes.

De af Ligningsrådet godkendte anvisninger, hvor efter værdien af boligen fastsættes ud fra skemasatser, må anses for en indfasningsregel som følge af, at der ikke er gennemført egentlige vurderinger af lejeniveauet for samtlige tjenesteboliger.

Husleje fastsættelsen for tjenestemænd

For tjenestemænd er huslejen for den bolig, som arbejdsgiveren stiller til rådighed, fastsat ud fra Finansministeriets cirkulære nr. 32 af 16. marts 1989 om tjeneste- og lejeboliger.

Efter cirkulærets § 27 om vurdering af boligerne fastsættes boligbidraget på grundlag af en vurdering. I vurderingen deltager en repræsentant for vedkommende styrelse, en repræsentant for vedkommede centralorganisation samt en særlig sagkyndig, der har kendskab til lejeniveauet på det private boligmarked. Den sagkyndige udpeges af stiftsamtmænd i vedkommende stift.

Ved vurderingen skal vurderingsmændene tage hensyn til lejeniveauet for tilsvarende boliger på det private boligmarked det pågældende sted.

Ved tilsvarende bolig forstås en bolig på det private boligmarked, som er af samme eller tilnærmelsesvis samme størrelse, indretning, udstyr og art som den pågældende tjeneste- eller lejebolig.

Vurderingen skal ske ved en sammenligning med huslejeniveauet for en tilsvarende bolig det pågældende sted, dvs. den egn, by eller bydel, hvor boligen er beliggende. Hvis der ikke på det sted, hvor boligen er beliggende, findes private boliger, hvormed sammenligning kan foretages, eller som kan danne grundlag for vurderingen, må denne foretages ud fra et skøn over boligens lejeværdi under hensyn til dels dens størrelse, indretning, udstyr og art, dels til beligheden, herunder afstanden fra nærmeste indkøbssteder, læge, skole og andre offentlige institutioner m.v.

Efter cirkulærets § 28 om vurderingsmændenes opgave afgiver vurderingsmændene til den styrelse, hvorunder boligen hører, en redegørelse for den foretagne vurdering indeholdende oplysning om de faktorer, hvortil der er taget hensyn, samt en begrundet indstilling om boligens lejeværdi.

Ved den endelige fastsættelse af boligbidraget sker der – med henblik på at kompensere for beboelsespligten og fraflytningspligten – et fradrag i den ved den nævnte vurdering fremkomne lejeværdi af boligen på 30 pct. for tjenesteboliger og på 10 pct. for lejeboliger.

En del tjenestemænd har endnu ikke fået vurderet deres bolig efter ovennævnte vurderingssystem, som

blev indført som generelt princip i 1989. Disse tjenestemænds husleje fastsættes på baggrund af en række satser i skemaer udarbejdet af Finansministeriet. I disse satser er der taget hensyn til de forhold, der kan begrunde de ovennævnte nedslag.

Efter Finansministeriets cirkulære om tjeneste- og lejeboliger er der indført et loft over tjenestemandens boligbidrag, når vedkommende bebor en tjenestebolig. Tjenestemanden kan i sådanne tilfælde højst komme til at betale 15 pct. af tjenestemandens skalaløn i boligbidrag.

De nævnte regler om huslejefastsættelse gælder for tjenestemænd. Ifølge praksis finder reglerne dog tillige anvendelse på andre statsligt ansatte, i det omfang andet ikke fremgår af overenskomst, aftale m.v.

Også på det private arbejdsmarked findes der aftaler om husleje for tjenesteboliger, herunder regler, der skal lægge et loft over den husleje, som en ansat med tjenestebolig skal betale for den anviste bolig. F.eks. gælder det for en række funktionærer, at den årlige leje pr. kvadratmeter bruttoetageareal højst kan fastsættes til en vis promille af skalalønnen pr. år på 1. løntrin i det pågældende område.

Den skattemæssige behandling af de pågældende nedslag

For så vidt angår den skattemæssige værdiansættelse af rådigheden over en tjenestebolig, er der efter gældende regler ikke hjemmel til at indrømme nedslag som følge af pligten til at bo på boligen. Beboelsespligten vedrører ansættelsesvilkårene og må anses for at være uvedkommende for boligens markedsværdi. Den del af 30 pct.-nedslaget, der er en følge af beboelsespligten, er således skattepligtig.

Det er derimod mere tvivlsomt, om pligten til at fraflytte en bolig ved ansættelsens ophør alene knytter sig til ansættelsesvilkårene, eller om denne pligt tillige bevirker en lavere skattemæssig markedsværdi af boligen. Der foreligger ingen endelig afgørelse af dette spørgsmål.

For ansatte, der ikke er omfattet af Finansministeriets ovennævnte cirkulære om tjeneste- og lejeboliger, gælder tilsvarende, at nedslag i lejen i forhold til boligernes markedsløn er skattepligtige.

3. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at den skattepligtige værdi af en helårsbolig, som af en arbejdsgiver stilles til rådighed for en ansat, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo, eller som den ansatte har pligt til at fraflytte i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør, ikke længere skal fastsættes til markedslønnen.

Tjenesteboliger

Det foreslås således, at den skattepligtige værdi af en helårsbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo under ansættelsen og pligt til at fraflytte i forbindelse med ansættelsens ophør, sættes til et beløb svarende til boligens markedsløn nedsat med 30 pct.

Endvidere foreslås der indført et loft, så den skattepligtige værdi af sådanne helårsboliger som udgangspunkt højst kan sættes til 15 pct. af den ansattes faste løn for den tilsvarende periode fra den pågældende arbejdsgiver.

Et loft over værdiansættelsen af boligen, der beregnes som 15 pct. af den ansattes faste pengeløn, må forudsætte, at den ansatte modtager en normal fast pengeløn ved siden af tjenesteboligen. Hvis tjenesteboligen, f.eks. som følge af deltidansættelse, udgør hele lønnen eller en væsentlig del heraf, dvs. at den ansatte ikke får en normal pengeløn, vil et sådant loft kunne medføre en urimelig lav værdiansættelse af boligen.

For tjenestemænd med tjenesteboliger ligger de laveste faste pengelønninger for fuldtidsansatte i størrelsesordenen 160.000 kr. på årsbasis. Det foreslås på denne baggrund, at loftet beregnes som 15 pct. af den faste pengeløn, dog mindst 15 pct. af 160.000 kr. Loftet over boligens skattemæssige værdi udgør dermed mindst 24.000 kr. på helårsbasis eller 2.000 kr. på månedsbasis. Har den ansatte kun rådighed over boligen en del af året, nedsættes de 160.000 kr. svarende til det antal hele måneder, hvor den ansatte ikke har rådighed over boligen.

160.000 kr.-s-reglen vedrører alene loftet over boligens skattemæssige værdi. Reglen er ikke til hinder for, at den skattemæssige værdi af boligen kan sættes til et lavere beløb end 24.000 kr. (15 pct. af 160.000 kr.) årligt, hvis markedsværdien af boligen efter nedslag på 30 pct. udgør et lavere beløb.

Der henvises i øvrigt til eksemplerne i bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det er fundet rigtigst at foreslå et generelt loft for den skattemæssige værdi af en tjenestebolig. Loftet tager udgangspunkt i de tidligere nævnte regler, der gælder for huslejefastsættelsen for tjenestemænd med tjenestebolig. Loftet skal således også finde anvendelse for ansatte på det private arbejdsmarked, uanset om der i overenskomster m.v. måtte være aftalt andre overgrænser for huslejen i en tjenestebolig.

Lejeboliger

Foruden tjenesteboliger, som ansatte har pligt til at bebo, stiller en række arbejdsgivere boliger til rådighed for ansatte, som de ansatte ikke har pligt til at bebo, men som de ansatte skal fraflytte ved ansættelsens udløb eller i forbindelse med forflyttelse.

For sådanne helårsboliger foreslås, at den skattepligtige værdi som følge af pligten til at fraflytte boligen ved ansættelsens ophør eller i forbindelse med forflyttelse sættes til boligens markedsleje nedsat med 10 pct.

Øvrige boliger

Forslaget omfatter ikke boliger, der af en arbejdsgiver er stillet til rådighed for en ansat, hvor den ansatte hverken har pligt til at bebo boligen eller pligt til at fraflytte boligen i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør.

Sådanne boliger skal efter forslaget fortsat værdisættes ud fra boligens markedsleje, dvs. uden nedslag.

Markedsleje

For at fastsætte den skattemæssige værdi af boligene er det fortsat nødvendigt at fastsætte boligernes markedsleje.

Af beskrivelsen af de gældende regler for husleje-fastsættelsen i Finansministeriets cirkulære om leje- og tjenesteboliger fremgår, at tjenestemænds boliger i vidt omfang allerede er vurderet med henblik på at fastsætte en markedsleje. For så vidt angår disse boliger vil det derfor være nærliggende, at ligningsmyndighederne ved fastsættelse af den skattemæssige værdi af rådigheden over boligene tager udgangspunkt i de vurderinger, som allerede foretages med henblik på huslejefastsættelsen.

For så vidt angår de boliger, der er omfattet af Finansministeriets cirkulære om tjeneste- og lejeboliger, hvor der endnu ikke er foretaget en vurdering af lejen, men hvor lejen er fastsat ud fra Finansministeriets skemasatser, samt de boliger, der ikke er omfattet af Finansministeriets cirkulære om tjeneste- og lejeboliger, kan de af Ligningsrådet for indkomstårene 1994 og 1995 godkendte anvisninger om den skattemæssige værdi af boligene fortsat lægges til grund ved opgørelsen af den skattemæssige værdi af boligene. Når der henses til, at de af Ligningsrådet godkendte satser er udtryk for en skematisk beregnet markedsværdi, må disse satser dog som følge af nærværende lovforslag nedsættes med 30 pct., for så vidt angår de af lovforslaget omhandlede tjenesteboliger, og med 10 pct. for så vidt angår de omhandlede lejeboliger.

Efter en kortere overgangsperiode er det meningen, at der skal være foretaget en individuel værdifastsættelse af samtlige boliger, der er stillet til rådighed for ansatte.

For regeringen er det under alle omstændigheder en klar forudsætning for de foreslåede nedslag på henholdsvis 30 og 10 pct. for boliger med beboelsespligt eller fraflytningsspligt, at de vurderinger, der foretages af værdien af rådigheden over de pågældende boliger, afspejler boligernes reelle markedsleje.

Det er ligeledes en klar forudsætning for de foreslåede nedslag, at der ikke ved den skattemæssige værdiansættelse af rådigheden over helårsboliger gives yderligere nedslag for pligten til at bebo en bolig, pligten til at fraflytte en bolig eller øvrige særlige pligter eller gener, der ikke vedrører boligernes markedsleje.

Dette er for regeringen derfor tillige forudsætninger for, at ligningsmyndighederne fremover ved fastsættelsen af den skattemæssige værdi af tjenestemænds tjenesteboliger kan tage udgangspunkt i de vurderinger, der foretages med henblik på fastsættelse af boligbidrag.

Medarbejdere med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform

Af de af Ligningsrådet godkendte anvisninger for 1994 og 1995 om værdien af rådigheden over helårsboliger fremgår, at dersom lejeren er en direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform, fastsættes værdien af rådigheden over boligen altid med udgangspunkt i boligens markedsleje.

Det foreslås, at dette princip videreføres.

Efter forslaget gives der således ikke nedslag ved den skattemæssige værdiansættelse af boliger, hvor den ansatte er direktør i den virksomhed, som udlejer boligen, eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform. Der kunne eksempelvis være tale om en hovedaktionær eller et bestyrelsesmedlem i et selskab, der som led i et ansættelsesforhold med selskabet lejer en bolig af det pågældende selskab.

Værdien af rådigheden over sådanne boliger skal fortsat fastsættes individuelt for den enkelte bolig ud fra boligens markedsleje.

Ikrafttrædelse

Det foreslås, at loven får virkning fra og med indkomståret 1994. Hermed får loven tilbagevirkende kraft til det tidspunkt, hvor de gældende regler for personalegodebeskatning har virkning fra.

4. Provenumæssige konsekvenser

Rådigheden over de pågældende tjenesteboliger m.v. værdiansættes efter gældende regler ud fra markedslejen. Det indebærer, at der skal ske beskatning af differencen mellem den betalte leje og den leje, som boligen vil kunne indbringe ved udlejning på markedsvilkår.

Den foreslåede ændrede værdiansættelse, hvor der gives et nedslag i markedslejen, vil medføre et provenutab, som det er forbundet med en vis usikkerhed at skønne over, idet der ikke foreligger præcise oplysninger om personkredsen og lejeniveauerne.

Forslaget skønnes at omfatte omkring 15.000 personer i tjenesteboliger m.v. Lejeniveauerne er skønnet ud fra en undersøgelse foretaget af Kirkeministeriet for to provstier på Fyn, og oplysninger fra Skov- og Naturstyrelsen og Undervisningsministeriet, og

nedslaget er beregnet som 30 pct. af markedslejen eller som forskellen mellem den faktiske leje og Ligningsrådets satser i tilfælde, hvor denne sats er lavere end markedslejen.

Provenutabet skønnes med baggrund heri til i størrelsesordenen 40 mill. kr. årligt for indkomstårene 1994 og 1995. Ca. 20 mill. kr. vedrører kommunerne. Finansårvirkningen i 1995 skønnes til ca. 60 mill. kr. og omfatter hele provenutabet for 1994 og den del af provenutabet vedrørende indkomståret 1995, der skønnes at give sig udslag i lavere forskudsskatter for 1995.

Virksomheden af lovforslaget er nedenfor belyst ved et eksempel for en præst i en tjenestebolig på 125 m², hvor der foreligger en vurdering. Den faktiske leje, der betales, udgør vurderings-/markedslejen med et nedslag på 30 pct. for bo- og fraflytningspligten.

Eksempel på lovforslagets virkning for præstebolig på 125 m². 1994.

	Gældende regler	Lovforslag
	Kr.	Kr.
Faktisk leje ¹⁾	27.500	27.500
Vurderingsleje/markedsleje	39.300	27.500 ²⁾
Ligningsrådets sats	37.800	-
Til beskatning	10.300 ³⁾	0
Skat (65,7 pct.)	6.800	0
Skattebesparelse ved lovforslaget	-	6.800

1) Beregnet som 70 pct. af vurderings-/markedslejen.

2) Efter nedslag på 30 pct.

3) Det mindste beløb af forskellen mellem den faktiske leje og vurderings-/markedslejen eller Ligningsrådets sats.

Ligningsrådets sats overstiger den faktiske leje med 10.300 kr., hvilket efter gældende regler udløser en beskatning på 6.800 kr. Lovforslaget indebærer, at markedslejen efter 30 pct.-nedslaget svarer til den faktiske husleje, hvorved der ikke længere er noget beløb til beskatning. Skattebesparelsen er således på 6.800 kr.

5. Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes at ville medføre engangsgifter for Told•Skat på 0,3 mill. kr. i 1995 til edb.

Herudover skønnes lovforslaget ikke at ville have nævneværdige administrative konsekvenser for Told•Skat.

For kommunerne skønnes lovforslaget at ville medføre et merarbejde i 1995 i forbindelse med fastsættelse af korrekt lejeværdi.

6. Miljø- og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke nævneværdige miljø- og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

7. Spaltehenvisninger

Ligningslovens regler om værdiansættelsen af ansattes personalegoder ud fra godernes markedsværdi blev indført ved lov nr. 483 af 30. juni 1993 (Telefonudgifter og personalegoder).

Forarbejderne til denne lov (L 286 fremsat 19. maj 1993) findes i Folketingstidende 1992-93.

Lovforslag	Tillæg A, sp. 9461
1. behandling	Tidende, sp. 9378
Udvalgsbetænkning	Tillæg B, sp. 2375
2. behandling	Tidende, sp. 11234
Tillægsbetænkning	Tillæg B, sp. 3207
3. behandling	Tidende, sp. 11682
Lovforslaget som vedtaget ...	Tillæg C, sp. 1603

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1 og 2

Der er tale om redaktionelle ændringer.

Til nr. 3

De foreslåede regler finder anvendelse på helårsboliger, uanset om boligerne er beliggende her i landet eller i udlandet.

Det foreslås, at det særlige nedslag på 30 pct. samt 15 pct.'s-reglen kun finder anvendelse på tjenesteboliger, som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo under ansættelsen og pligt til at fraflytte i forbindelse med ansættelsens ophør. Det er tanken, at denne betingelse skal administreres svarende til den tilsvarende betingelse i tjenestemandsløvens § 14.

Der foreslås som nævnt indført et loft, så den skattepligtige værdi af tjenesteboliger, som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte bebor, højst kan sættes til et maksimumsbeløb, der beregnes som 15 pct. af den ansattes faste pengeløn for den tilsvarende periode fra den pågældende arbejdsgiver. Maksimumsbeløbet skal dog mindst beregnes som 15 pct. af 160.000 kr.

Ved den faste pengeløn forstås i denne forbindelse den ansattes sædvanlige løn i form af penge før beregning af arbejdsmarkedsbidrag og skat samt eventuelt eget pensionsbidrag. Løn og vederlag, der ydes for særlige arbejdsmæssige forpligtelser ud over den normale beskæftigelse, herunder bl.a. overarbejdstilæg, indgår ikke i den faste løn i den omhandlede forbindelse.

De foreslåede nedsættelser på 30 og 10 pct. og 15 pct.'s-reglen knytter sig alene til den skattemæssige værdi af rådigheden over boligen. Værdien af arbejds giverbetalt el, varme og lignende skal fortsat fastsættes med hjemmel i ligningslovens § 16, stk. 3, dvs. ud fra markedsværdien.

Nedenfor er de foreslåede regler vist i form af eksempler:

Eksempel 1:

En ansat har rådighed over en tjenestebolig hele indkomståret. Boligens markedsleje udgør 2.000 kr. om måneden. Den ansattes faste pengeløn udgør 10.000 kr. om måneden.

Boligens skattemæssige værdi beregnes som følger:

Markedsleje for hele året:	24.000 kr.
Nedslag (30 pct.):	<u>7.200 kr.</u>
70 pct. af markedslejen:	16.800 kr.
Fast pengeløn for hele året:	120.000 kr.
15 pct. af det største af beløbene 120.000 kr. og 160.000 kr.:	24.000 kr.

Den skattemæssige værdi af boligen sættes til det laveste beløb af 70 pct. af markedsværdien (16.800 kr.) og 15 pct. af den faste pengeløn, dog mindst 15 pct. af 160.000 kr. (24.000 kr.), dvs. 16.800 kr.

I dette eksempel udgør markedsværdien efter nedslag et lavere beløb end loftet. Loftet får således ingen betydning.

Eksempel 2:

En ansat har rådighed over en tjenestebolig fra og med den 1. oktober i indkomståret og resten af indkomståret. Boligens markedsleje udgør 5.000 kr. om måneden. Den ansattes faste pengeløn udgør 20.000 kr. om måneden.

Boligens skattemæssige værdi beregnes som følger:

Markedsleje i tre måneder:	15.000 kr.
Nedslag (30 pct.):	<u>4.500 kr.</u>
70 pct. af markedslejen:	10.500 kr.
Fast pengeløn i tre måneder:	60.000 kr.
160.000 kr. omregnet til 3 mdr.:	40.000 kr.
15 pct. af det største af beløbene 60.000 kr. og 40.000 kr.:	9.000 kr.

Den skattemæssige værdi af boligen sættes til det laveste beløb af 70 pct. af markedsværdien (10.500 kr.) og 15 pct. af den faste pengeløn (9.000 kr.), dog mindst 15 pct. af 40.000 kr., dvs. 9.000 kr.

I dette eksempel udgør markedsværdien efter nedslag et højere beløb end loftet. Loftet medfører en lavere skattemæssig værdi.

Til § 2

Det foreslås, at loven får virkning fra og med indkomståret 1994. Hermed får loven tilbagevirkende kraft til det tidspunkt, hvor de gældende regler for personalegodebeskatning har virkning fra.

Bilag til f. t. l. vedr. ligningsloven

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. I § 16, stk. 1, 1. pkt., ændres »stk. 3-6« til: »stk. 3-9«.

§ 16.²⁴⁾ Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-6 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser.

---

2. I § 16, stk. 3, 1. pkt., ændres »stk. 4-6« til: »stk. 4-9«.

§ 16. ---

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-6, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v.

---

3. I § 16 indsættes som stk. 7-9:

»Stk. 7. Den skattepligtige værdi efter stk. 3 af en helårsbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo under ansættelsen og til at fraflytte ved ansættelsens ophør, herunder i forbindelse med forflyttelse (tjenestebolig), nedsættes med 30 pct. Den skattepligtige værdi af en sådan helårsbolig efter nedsættelse efter 1. pkt. kan dog højst sættes til et maksimumsbeløb, der beregnes som 15 pct. af den ansattes faste pengeløn for den tilsvarende periode fra den pågældende arbejdsgiver. Maksimumsbeløbet skal dog mindst beregnes som 15 pct. af 160.000 kr. Er boligen kun til rådighed en del af året, nedsættes de 160.000 kr., svarende til det antal hele måneder, hvori boligen ikke har været til rådighed. Den skattepligtige værdi nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten.

Stk. 8. Den skattepligtige værdi efter stk. 3 af en helårsbolig, der er stillet til rådighed af en arbejdsgiver som nævnt i stk. 1, og som den ansatte har pligt til at fraflytte ved ansættelsens ophør, men ikke pligt til at bo under ansættelsen (lejebolig), nedsættes med 10 pct. Den skattepligtige værdi efter 1. pkt. nedsættes med den skattepligtiges betaling i indkomståret til arbejdsgiveren m.v. for råderetten.

Stk. 9. Stk. 7 og 8 omfatter ikke boliger, der er stillet til rådighed som led i et ansættelsesforhold, hvis den ansatte er direktør eller en anden medarbejder med væsentlig indflydelse på egen aflønningsform.«.